

منبع نویسی به روش APA

استناددهی درون متنی به روش APA

الف) وقتی اثر فقط یک پدیدآورنده دارد:

(نام خانوادگی، سال نشر اثر) مانند (احمدیفر، ۱۳۸۵)

*نام خانوادگی افراد بدون ذکر عنوان می‌آید مثل دکتر، پروفیسور، استاد، خانم، آقا و ...

ب) وقتی اثر دو پدیدآورنده دارد:

(نام خانوادگی نفر اول و نام خانوادگی دوم، سال نشر اثر)

مانند (احمدیفر و عسکری، ۱۳۹۰)

ج) وقتی اثر بیش از دو پدیدآورنده دارد:

(نام خانوادگی نفر اول و همکاران، سال نشر اثر)

مانند (احمدیفر و همکاران، ۱۳۹۰)

*در انگلیسی معادل کلمه دیگران، "et al" می‌آید.

*اگر در طول همان پاراگراف به اثر اشاره می‌شود از کلمه همان استفاده می‌شود.

د) اگر نام پدیدآورنده در متن اصلی آمده است، بلافاصله سال نشر اثر در داخل پرانتز می‌آید.

مانند: احمدیفر و همکاران (۱۳۸۵)، معتقدند که ...

ه) برای استناد یک متن به چند منبع مختلف، در پایان متن، نام دو یا چند پدیدآورنده به ترتیب حروف الفبا آمده و تاریخ

نشر اثر هر کدام نوشته می‌شود. در این صورت افراد با «؛» از هم جدا می‌شوند.

متن مورد نظر نوشته شود (احمدیفر، ۱۳۸۵؛ عسکری، ۱۳۹۰؛ عرب، ۱۳۹۱)

در فهرست منابع APA هرگاه به دو یا چند اثر از یک مؤلف اشاره می‌شود، تاریخ همه آثار به ترتیب آورده می‌شود.

مثال: پژوهش‌های کاندوس (۱۹۸۰، ۱۹۸۸، ۱۹۹۰، ۱۹۹۵)

استناددهی به نقل قول‌ها به روش APA

در فهرست منابع APA اگر مستقیماً از کسی نقل قول می‌شود، در انتهای نقل قول (نام پدیدآورنده، سال نشر، شماره صفحه) ذکر می‌شود.

اگر نقل قول کمتر از ۴۰ کلمه باشد، در داخل متن نوشته می‌شود و قبل و بعد از آن علامت گیومه قرار می‌گیرد.

مثال: نتایج پژوهش‌های انجام شده را می‌توان چنین خلاصه کرد که «ارزشیابی‌های دانشجویی بیش از آن که نشان‌دهنده

تغییرات محتوایی باشند، نشان‌دهنده تغییرات روش آموزشی اساتید هستند.» (دانکن، ۱۹۸۶، ص ۷۷)

*اگر نقل قول بیش از ۴۰ کلمه باشد، با حاشیه‌ای بیش از متن و به صورت یک پاراگراف جدا نوشته می‌شود. در این

صورت گذاشتن علامت گیومه در آغاز و انتهای مطلب ضروری نیست.

اگر به یک فصل کامل از یک کتاب استناد شده است، پس از سال نشر باید شماره فصل بیاید، که مخفف فصل در فارسی «ف» و در انگلیسی «chap» است.

مثال: (مجتهد زاده، ۱۳۸۵، ف ۵)

*اگر تاریخ نشر اثری مشخص نیست، به جای تاریخ از کلمه "بی تا" و در انگلیسی از "n.d" استفاده می شود.

مثال: (محمدی، بی تا)

*اگر پدیدآورنده اثر مشخص نیست یا پدیدآورنده ندارد، به جای نام خانوادگی پدیدآورنده، نام اثر را داخل گیومه می آوریم و تاریخ نشر آن را ذکر می کنیم.

مثال: («روش شناسی رسانه ها»، ۱۳۸۴)

*اگر عنوان متنی به زبان انگلیسی را می نویسیم، آغاز کلمات با حروف بزرگ نوشته می شود.

*مثال: (Using Skills, ۲۰۰۲)

هرگاه به دو یا چند اثر از یک مؤلف که در یک سال منتشر شده اند، اشاره می شود، از حروف الفبا برای متمایز ساختن آن ها، استفاده می شود.

مثال: مطالعات انجام شده در این باره (احمدی، ۱۳۶۵ الف، ۱۳۶۵ ب)

وقتی به آثاری استناد می شود که نام خانوادگی مؤلفان آن ها یکسان است، علاوه بر نام خانوادگی، نام کوچک یا حرف اول نام کوچک مؤلفان نیز در متن آورده می شود.

مثال: (نیک خواه، احمد، ۱۳۵۷ و نیک خواه، پژمان، ۱۳۸۲)

اگر از کتاب های بدون مؤلف استفاده می شود، به جای مؤلف نام عنوان اثر می آید.

مثال: فلک ناز و خورشید آفرین و سروگل (۱۳۲۴)

*اگر عنوان اثر خیلی طولانی است، به ذکر چند کلمه اول آن اکتفا می شود ولی در منبع نویسی به طور کامل می آید.

مثال: فلک ناز (۱۳۲۴)

منبع نویسی در فهرست مآخذ به روش APA

در بخش مراجع (Reference)، فهرست آثار و اسنادی که در متن مقاله به آن ها اشاره شده است می آید. این فهرست به ترتیب حروف الفبای نام خانوادگی مؤلفان آثار، بدون ذکر شماره، مرتب می شود و هر اثر فقط یک بار می آید. در فهرست منابع APA برای ذکر هر اثر یا منبع، چهار دسته اطلاعات زیر لازم است که باید به دنبال هم بیاید:

- مؤلف یا مؤلفان
- تاریخ انتشار اثر
- عنوان اثر
- اطلاعات مربوط به انتشار اثر

این چهار دسته اطلاعات، با نقطه از هم جدا می‌شوند. قسمت‌های مختلف هر یک از این چهار دسته اطلاعات، نیز با ویرگول از هم جدا می‌شوند.

برای کتاب‌هایی که به فارسی در ایران منتشر می‌شوند، ذکر نام شهر کفایت می‌کند. نام مؤسسات نشر، بدون ذکر انتشارات، شرکت، مؤسسه و مانند اینها می‌آید. به جز مؤسسات انتشاراتی دانشگاهی.

ارجاع دهی به مقاله در فهرست منابع APA

الف) یک نویسنده

نام‌خانوادگی، نام. (سال)، عنوان مقاله، نشریه، دوره، شماره، صفحه

احمدی‌فرد، مریم. (۱۳۸۵)، ارائه الگوی مدیریت استراتژیک، فصلنامه مدیریت راهبردی، دوره ۳، شماره ۲، ص ۲۱-۳۶.

ب) دو نویسنده

نام‌خانوادگی، نام. (سال)، عنوان مقاله، نشریه، دوره، شماره، صفحه

احمدی‌فرد، مریم؛ عسکری، فروغ. (۱۳۸۵)، ارائه الگوی مدیریت استراتژیک، فصلنامه مدیریت راهبردی، دوره ۳، شماره ۲،

ص ۲۱-۳۶.

ج) چند نویسنده

نام‌خانوادگی، نام. (سال)، عنوان مقاله، نشریه، دوره، شماره، صفحه

احمدی‌فرد، مریم؛ عسکری، فروغ؛ بابایی، لاله. (۱۳۸۵)، ارائه الگوی مدیریت استراتژیک، فصلنامه مدیریت راهبردی، دوره

۳، شماره ۲، ص ۲۱-۳۶.

د) مقالات همایشی

برای ارجاع دهی درون متنی به مقاله کنفرانسی مانند مقالات علمی-پژوهشی و تخصصی عمل می‌شود. برای ارجاع دهی

در منابع پایانی نیز مانند سایر مقالات تخصصی عمل می‌شود با این تفاوت که عنوان نشریه، دوره، شماره و صفحات ذکر

نمی‌شود بلکه عنوان و محل کنفرانس ذکر می‌شود.

عسکری، فروغ؛ عرب، محبوبه. (۱۳۹۰)، شیوه‌های برابستن با بندشانه‌ای پهن، کنفرانس علمی دانش زنان، تهران.

ارجاع دهی به کتاب در فهرست منابع APA

الف) کتاب‌های دارای یک نویسنده

احمدی‌فرد، مریم. (۱۳۸۵). روش پژوهش پیشرفته. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

*اگر کتاب ویرایش دوم یا بیشتر باشد باید آن را نیز پس از عنوان کتاب در داخل پرانتز ذکر کنید. برای تجدید چاپ

(چاپ چندم است) این کار لازم نیست.

احمدی‌فرد، مریم. (۱۳۹۰). روش پژوهش پیشرفته. (ویرایش سوم). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

ب) کتاب‌های دارای چند نویسنده

*کتاب‌هایی دارای دو مؤلف یا بیشتر نیز با ذکر نام تمام نویسندگان، به ترتیبی که در اثر اصلی آمده، نوشته می‌شود.

*برای کتاب‌هایی که هنوز چاپ نشده‌اند، از کلمه زیر چاپ (inpress) استفاده می‌شود.

ج) کتاب‌هایی که به جای مؤلف، با عنوان سازمان‌ها و نهادها منتشر شده‌اند.

در این صورت به جای نام مؤلف، نام سازمان مربوط می‌آید. مانند:

مرکز اسناد و مدارک علمی، وزارت آموزش و پرورش. (۱۳۶۲). واژه‌نامه آموزش و پرورش:

فارسی - انگلیسی، انگلیسی - فارسی. تهران: مؤلف.

*وقتی نویسنده کتاب و ناشر یکی هستند، پس از ذکر محل انتشار کتاب، کلمه مؤلف (در انگلیسی author) می‌آید.

مثل نمونه بالا و یا مثال زیر:

هومن، حیدرعلی. (۱۳۵۴). اندازه‌گیری‌های روانی و تربیتی و فن تهیه تست. تهران: مؤلف.

د) کتاب‌هایی که به جای مؤلف، ویراستار یا گردآورنده دارند به صورت زیر نوشته می‌شوند:

مثال: شفیع‌آبادی، عبدالله (گردآورنده). (۱۳۷۴). مجموعه مقالات اولین سیمینار راهنمایی و مشاوره. تهران: انتشارات

دانشگاه علامه طباطبایی.

ه) کتاب‌های ترجمه شده:

ابتدا نام مؤلف یا مؤلفان کتاب، عنوان کتاب و سپس نام مترجم می‌آید. مثل:

هرگنهن، بی‌آر و اولسون، ام. اچ. (۱۳۷۴). مقدمه‌ای بر نظریه‌های یادگیری، (ترجمه علی‌اکبر سیف). تهران: دانا. (تاریخ

انتشار به زبان اصلی ۱۹۹۳)